

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 10C/138/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412213190
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Kasanová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2016:6412213190.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Jarmilou Kasanovou v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, konajúci prostredníctvom advokáta konateľa Doc. JUDr. Branislava Fridricha PhD., proti odporcovi Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, Bratislava, Župné nám. 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a .**

Súd odporckyni náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu podal návrh, ktorým sa domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy s poukazom na nesprávny úradný postup Okresného súdu v Žiari nad Hronom v súvislosti s vykonávaním exekúcie.

Súd v danej veci určil termín pojednávania na deň 20.4.2016. Navrhovateľ ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili. Predvolanie im bolo riadne doručené, a to navrhovateľovi dňa 14.3.2016 a právnomu zástupcovi navrhovateľa dňa 14.3.2016. Z uvedeného je zrejmé, že od doručenia súdnej zásielky do termínu pojednávania bola doba cca vyše jedného mesiaca. Právny zástupca navrhovateľa doručil súdu podanie dňa 15.4.2016, ktorým požiadal o prerušenie konania. Následne súdu oznámil, že došlo k administratívne mu pochybeniu a uvedené podanie treba považovať za bezpredmetné. Obročiť pojednávanie nežiadal.

Na pojednávanie sa nedostavil odporca, doručenie mal riadne vykázané, súdu doručil písomné ospravedlnenie s poukazom na hospodárnosť konania. Poukázal na svoje vyjadrenie v danej veci. Súd konal v neprítomnosti účastníkov konania.

Navrhovateľ v podanom návrhu poukázal na to, že sa domáha náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy. Poukázal na to, že navrhovateľ v súlade s pravidlami riadneho hospodárenia ako oprávnený subjekt navrhol písomným podaním súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníka. Exekúciu navrhovateľ navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku, vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 6360272 dlžníčkou B. Š.. Súdny exekútor postupoval podľa procesnej úpravy, obsiahnutej v Exekučnom poriadku, najmä podľa § 44 ods. 1 Exekučného poriadku, a predložil návrh žalobcu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu, pritom ho požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Navrhovateľ v návrhu konštatoval, že exekučný súd

poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie a udelil mu poverenie. Navrhovateľ pre obavy o právny a faktický osud pohľadávky, nútene vymáhanej súdnym exekútorom, ktorému bolo naposledy udelené poverenie na vykonanie exekúcie spísal dňa 2.9.2010 a podal postupom podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku exekučnému súdu návrh na zmenu exekútora. Legitímne očakával, že súd mu svojou činnosťou poskytne súdnu ochranu v zákonom predpokladanej kvalite, a teda že dôjde k reálnej zmene exekútora rozhodnutím súdu v zákonom stanovenej lehote. Navrhovateľ poukázal na to, že exekučný súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote. Tvrdí, že v predmetnom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prietahmi tak, že by k vydaniu rozhodnutia o zmene exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Zároveň uviedol, že navrhovateľ sa dozvedel o všetkých okolnostiach v priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do porušenia jeho práv a spôsobenej škody po doručení uznesenia exekučného súdu zo dňa 5.4.2012 o zmene súdneho exekútora. Navrhovateľ si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatnil náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Žiadal priznať majetkovú škodu vo výške 175 €, ktorá predstavovala náhradu účelne vynaložených nákladov, spojených s jeho činnosťou, uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom. Suma pozostáva z platby na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému vo výške 70 €, na udržiavanie a správu informačného systému sumou 40 € a na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom vo výške 50 €. Ďalej sumu tvorí suma 15 € na administratívne spracovanie textov urgencií, adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje, spojené s vyhotovením urgencií, adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje, spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania. Navrhovateľ ďalej žiadal priznať aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie, porušenie práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a práva na prejednanie veci v primeranom čase nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu, spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Z titulu nemajetkovej ujmy si navrhovateľ uplatnil sumu 1051,08 €. Navrhovateľ uskutočnil výpočet nároku alikvotným pomerom 55,32 € za každý mesiac omeškania činnosti exekučného súdu, a to práve na základe aplikácie doktrín Ústavného súdu, teda 663,88 € za rok. V danej veci bol exekučný súd podľa názoru navrhovateľa nečinný viac ako 581 dní. Navrhovateľ žiadal rozhodnúť medzitimným rozsudkom o základe veci tak, že odporca je zodpovedný za škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu v Žiari nad Hronom, pretože tento nerozhodol o jej návrhu na zmenu súdneho exekútora v exekučnom konaní, vedenom pre pohľadávku žalobcu, ktorá vznikla neplnením záväzku, vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 6360272 v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote a následne žiadal rozhodnúť rozsudkom, v zmysle ktorého žiadal zaviazat' odporcu zaplatiť navrhovateľovi z titulu majetkovej škody sumu 175 € a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 1051,08 €.

Odporca súdu doručil písomné vyjadrenie v danej veci, z ktorého obsahu okrem iného je zrejmé, že návrh žiada zamietnuť ako nedôvodný. Odporca poukázal na to, že v konkrétnej veci nie sú splnené procesné podmienky, pričom konanie vykazuje nedostatky a za nedostatok sa považuje aj zmatečnosť konania. Žalobca síce uviedol časť dôkazov, najmä odkazuje na exekučný spis, ale v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša sám. Odporca ďalej poukázal na to, že mu nie je zrejmý ani titul nároku na náhradu škody. Zároveň poukázal na tú skutočnosť, že dňa 23.4.2012 boli odporcovi doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nárokov na náhradu škody. Vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.9.2012 bola okresnému súdu doručená predmetná žaloba, je zrejmé, že žalobca ju nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr. Odporca poukázal na to, že pri posudzovaní otázky nesprávneho úradného postupu, spočívajúceho v údajnom porušení povinnosti súdu vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote odkazuje na ustanovenie § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z. z., v znení Zákona č. 412/2012 Z. z., kde je explicitne uvedené, z čoho výlučne je možné vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu, spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, pričom žalobca doposiaľ dôkazy, potrebné pre posúdenie tejto otázky, predpokladanej týmto ustanovením, nepredložil. Odporca pripustil, že v niektorých jednotlivých prípadoch mohol exekučný súd rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po uplynutí zákonom stanovenej 30-dňovej lehoty od doručenia takéhoto návrhu, avšak najmä v tých prípadoch, ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu plnú súčinnosť. Odporca poukázal na to, že pri konaní o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody sa vychádzať len z existencie prietahov v súdnom konaní s poukazom na ustanovenie § 9 ods. 2

Zákona č. 514/2003 Z. z. Odporca v písomnom vyjadrení konštatoval aj tú skutočnosť, že navrhovateľ nepreukázal vznik škody ani výšku škody. Zdôraznila aj nedostatok príčinnej súvislosti ako ďalšieho predpokladu vzniku zodpovednosti za škodu.

Podľa § 3 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu, spôsobenú pri výkone verejnej moci a zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za podmienok, ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci:

- a/ nezákonným rozhodnutím
- b/ nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody
- c/ rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d/ nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1. toho istého zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti SR, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 1 toho istého zákona, účinného do 31.12.2012 štát zodpovedá za škodu, spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánov verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 toho istého zákona právo na náhradu škody, spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 16 ods. 1 toho istého zákona, účinného v čase vzniku škody, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 44 ods. 8 Zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 44 ods. 9 toho istého zákona súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa ods.8 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Prejednaní žaloby o náhradu škody a nemajetkovej ujmy nebráni, že žaloba bola na súd doručená skôr než uplynula lehota šesť mesiacov na predbežné prerokovanie nároku podľa § 16 Zákona č. 514/2003 Z. z. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť nepovažuje návrh navrhovateľa za návrh predčasne podaný.

V prejednávanej veci si navrhovateľ uplatňuje náhradu majetkovej škody vo výške 175 € a z titulu nemajetkovej ujmy 1051,08 € z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v exekučnom konaní v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote. Nesprávnym úradným postupom v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení je porušovanie povinnosti pri uskutočňovaní úkonov konaní, najmä jeho nesprávne vykonanie alebo vykonanie bez splnenia zákonných podmienok. Nesprávnym úradným postupom je aj opomenutie urobiť úkon alebo opomenutie vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. Rovnako nesprávnym úradným postupom je aj nevydanie rozhodnutia.

Z vykonaného dokazovania súd má za preukázané, a to z pripojeného spisu Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp. zn. 14Er 950/2006, že súdny exekútor Bc. Ján Debnár doručil na tunajší súd dňa 27.4.2006 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Bratislava proti povinnej B. Š., X. Ž.N. B. V., U. XXX/XXX, na vymáhanie sumy 9.000,-Sk s prísl. Okresný súd v Žiari nad Hronom vydal poverenie dňa 5.5.2006 a v danej veci na vymoženie uloženej povinnosti poveril

súdneho exekútora Bc. Jána Debnára. Oprávnený, v danej veci POHOTOVOSŤ, s.r.o., doručil súdu dňa 6.9.2010 návrh na zmenu exekútora. Okresný súd v Žiari nad Hronom rozhodol uznesením dňa 5.4.2012 o návrhu na zmenu exekútora tak, že exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil. Voči uvedenému uzneseniu podal oprávnený odvolanie. Súd musel vykonať šetrenie pobytu povinnej, nakoľko nepreberala súdne zásielky. Krajský súd v Banskej Bystrici vrátil spis bez rozhodnutia s tým, že je nutné ešte rozhodnúť o návrhu na zmenu exekútora, aj keď bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú a zastavená. Okresný súd v Žiari nad Hronom následne uznesením zo dňa 3.12.2012 rozhodol tak, že návrhu na zmenu exekútora vyhovel a vykonaním exekúcie poveril JUDr. Rudolfa Krutého.

Súd zistil, že v danej veci o návrhu na zmenu súdneho exekútora nebolo síce rozhodnuté v 30-dňovej lehote, avšak treba poukázať na názor Ústavného súdu SR, podľa ktorého porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov nemožno vyvodzovať len zo skutočnosti, že štátny orgán dôsledne nepostupoval v zákonom ustanovených lehotách (nález Ústavného súdu SR zo 7.5.2013, sp. zn. IV US 471/2012-75). Ďalej je nutné zdôrazniť, že súd vo svojej rozhodovacej činnosti na zákonom ustanovené lehoty síce prihliada, ale ich nedodržanie automaticky nevyvoláva porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky konkrétne okolnosti posudzovanej veci. Porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v zmysle citovaného článku ústavy nemožno preto vyvodzovať len zo skutočnosti, že štátny orgán dôsledne nepostupoval v zákonom ustanovených lehotách (napr. nález I US 86/02). Ústavný súd už v tejto súvislosti uviedol, že pojem „zbytočné prieťahy“, obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 Ústavy (obdobne aj pojem v „primeranej lehote“, obsiahnutý v čl. 6 ods. 1 Dohovoru) je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na v zákone ustanovené lehoty na vykonanie toho ktorého úkonu súdu, alebo iného štátneho orgánu (I US 70/02). Všeobecným predpokladom na zmenu súdneho exekútora je žiadosť oprávneného na zmenu súdneho exekútora. Súd sa musí zároveň oboznámiť vo všetkými listinami v spise a posúdiť, či nie je dôvod na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú. Z pripojeného exekučného spisu tak, ako je vyššie konštatované, súd zistil, že návrh na zmenu exekútora bol podaný 6.9.2010. Súd sa oboznámil s notárskou zápisnicou, vyhotovenou notárom JUDr. Ondrejom Ďuriačkom N 6857/2005, Nz 66662/2005, súd sa oboznámil so Zmluvou o úvere, uzavretou medzi oprávneným a povinnou zo dňa 2.8.2005, ako aj so Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru. Súd následne vyhlásil exekúciu za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý nemožno exekúciu vykonať a zastavil ju. Súd rozhodol v danej veci dňa 5.4.2012. Súd musel následne vykonať rozsiahle šetrenie pobytu povinnej. Na základe podaného odvolania oprávneným, odvolací súd vyslovil právny názor, že pred rozhodnutím odvolacieho súdu, je potrebné rozhodnúť o návrhu na zmenu exekútora. Spis sa z odvolacieho súdu vrátil dňa 30.11.2012. O návrhu na zmenu súdneho exekútora súd rozhodol uznesením zo dňa 3.12.2012.

Z vyššie uvedeného súd má za to, že exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti oprávneného o zmenu súdneho exekútora konal bez zbytočných prieťahov na jeho strane, súd nevzhladol žiadne prieťahy v postupe súdu, ktoré by bolo možné posúdiť ako jeho nesprávny úradný postup. Navrhovateľ ako oprávnený v exekučných veciach podával v rovnakom čase hromadne návrhy na zmenu exekútorov, pričom v rovnakom čase zaťažil všeobecný súd väčším počtom podaní, vzhľadom k tomu musel počítať i s určitým technicko-administratívnym zdržaním. V roku 2010 napadlo na tunajší súd v agende Er 6360 vecí, v roku 2011 napadlo 10.033 vecí pričom tieto veci v uvedenom čase vybavovali len piati sudcovia, ktorí okrem toho vybavovali aj inú agendu. V roku 2012 napadlo 10.482 vecí, agendu vybavovalo deväť sudcov, ktorý ale vybavovali aj ďalšiu agendu. Okrem toho boli súdu doručované aj návrhy na iné procesné úkony. Súd poukazuje aj na to, že účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie a udeleného poverenia na vykonanie exekúcie zostalo zachované aj po podaní návrhu na zmenu exekútora a pôvodný súdny exekútor mohol a mal pokračovať vo vykonávaní exekúcie v prospech oprávneného až do právoplatného rozhodnutia exekučného súdu o návrhu na zmenu exekútora, keď táto skutočnosť vylučuje vznik materiálnej škody a nemajetkovej ujmy na strane oprávneného. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd návrh navrhovateľa zamietol.

Vzhľadom na to, že súd dospel k názoru, že nárok navrhovateľa na náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy nie je dôvodný z dôvodu, že exekučný súd neporušil práva navrhovateľa, nie je potrebné vyhodnocovať aj predpoklady na určenie výšky nemajetkovej ujmy, uvedené v § 17 ods. 3 Zákona č. 514/2003. Týmito predpokladmi by sa súd zaoberal iba v prípade, ak by náhradu nemajetkovej ujmy priznal a odôvodňoval by jej výšku. Nakoľko navrhovateľ v konaní nepreukázal jeden z kumulatívnych obligatórných predpokladov zodpovednosti odporcu za škodu, spôsobenú pri výkone

verejnej moci (t. j. nesprávny úradný postup exekučného súdu) v súlade so zásadou hospodárnosti konania nebolo potrebné sa v odôvodnení rozsudku osobitne zaoberať nepriznaním uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 668/2014 zo dňa 17.12.2014).

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 OSP tak, že odporcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, právo na ich náhradu nepriznal. Odporca, ktorý nebol zastúpený advokátom, si náhradu trov konania uplatnil vo svojom vyjadrení k podanému návrhu, preto mal súd povinnosť rozhodnúť o trovách konania. Odporca si trovy konania nevyčísľil, z obsahu spisu žiadne trovy konania odporcu nevyplynuli, preto súd rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici, a to v troch vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám, uvedeným v § 221 ods. 1, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí.